

Nr 174.

Av herr Magnusson i Tumhult m. fl., om ändring i gällande bestämmelser angående det s. k. kommunala utskyldsstreet.

Under en tid, då de kommunala utgifterna och den kommunala beskattningen på många håll visa en oroväckande tendens att stiga, kan det icke vara önskvärt att bland de röstberättigade behålla en kategori, som vägrar att självtaga några ekonomiska konsekvenser av kommunens beslut, och som icke präglas av en sådan ansvarskänsla mot det allmänna, att den frivilligt fullgör de skyldigheter, som kommunen pålägger. Att offentliga rättigheter böra motsvaras av offentliga pliktens fullgörande är ett oavvisligt krav, som icke får släppas.

Beträffande det kommunala utskyldsstreet har tidigare i sådant hänseende påyrkats, att rösträtt ej borde få utövas av den, som häftar för oguldna kommunalutskylder, vilka förfallit till betalning under de tre sistförflutna kalenderåren.

Mot en dylik konstruktion av utskyldsstreet har emellertid anmärkts, att det icke gör något förbehåll för dem, som på grund av sjukdom eller andra, icke självförvållade omständigheter varit förhindrade att fullgöra sin skattskyldighet till kommunen. Anser man sig böra fästa någon vikt vid denna invändning, torde varje berättigat krav i den vägen kunna anses tillfredsställt, om det föreskrives att den kommunala skattskyldigheten skall vara fullgjord under tre av de sistförflutna fyra kalenderåren. Är nämligen skatteskolnkningen under ett av dessa fyra år verkligen beroende på sjukdom eller annan icke självförvållad orsak, så lär vederbörandes ekonomi vara sådan, att det eller de närmast följande åren ingen skattskyldighet alls eller allenast en minskad sådan, vilken icke överstiger den skattskyldiges förmåga, pålägges.

En konstruktion av skattstreet sådan som den nu antydda synes icke kunna drabbas av ovannämnda invändning. Och då det alltjämt är en angelägenhet av största vikt, att svensk lagstiftning starkare än vad nu är fallet understryker den enskilde medborgarens plikt att fullgöra sina medborgerliga skyldigheter, få vi härmed värdsamt hemställa,

att riksdagen måtte för sin del besluta:

- 1) att giva stadgandet angående det kommunala utskyldsstreet följande ändrade lydelse i kungl. förordningen om kommunalstyrelse på landet av den 21 mars 1862:

§ 8.

Rättighet att deltaga — — års ålder. Sådan rättighet må dock ej utövas av den, som

a) är — — — förklarad,

b) är — — — konkurstillstånd,

c) är — — — försörjning,

d) i avseende å påförda utskylder till kommunen, vilka för fallit till betalning under de fyra sistförflutna kalenderåren, häftar för utskylder för flera än ett av dessa år, eller

e) är — — — straffpåföljd;

2) att motsvarande ändringar skola vidtagas,

dels i § 9 av kungl. förordningen om kommunalstyrelse i stad av den 21 mars 1862,

dels i § 7 av kungl. förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm av den 23 maj 1862,

dels ock i § 4 av kungl. förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm av den 20 november 1863.

Stockholm den 21 januari 1930.

E. O. Magnusson.

Birger Petersson.

Bj. Holmgren.

Emanuel Björck.

P. M. Olsson.

Nils Månsson.

N. E. Nilsson.

Arne Forssell.

Sven Persson.

Fredrik Sandwall.

Emil Bengtsson.

S. P. Hollertz.

Ewald Lindmark.

H. Lundström.

Carl Arr. Anderson.

Otto Järte.

Gunnar Persson.

Sig. A. Carlsson.

Edvard Lüthander.

Edvin Leffler.

Albert Johansson.

John Jönsson,

Boa.

Carl Larson,

Tönnersa.